

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, அநாதைகளைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர்களாக ஆக்குவதற்கும், அனைவரையும் துன்பத்திலிருந்து விடுவித்துச் சந்தோஷ தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கும் தந்தை வந்துள்ளார்.

கேள்வி: ஒவ்வொரு கலப்பத்திலும் தந்தை தனது குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் பொறுமை என்ன?

பதில்: இனிய குழந்தைகளே, கவலையற்றிருங்கள்! உலகில் அமைதியை ஸ்தாபித்து, அனைவரையும் துன்பத்திலிருந்து விடுவிப்பது எனது கடமையாகும். குழந்தைகளாகிய உங்களை இந்த இராவண இராச்சியத்திலிருந்து விடுவித்து, உங்களை இராம இராச்சியத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதற்கே நான் வந்துள்ளேன். குழந்தைகளாகிய உங்களைத் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியது எனது கடமையாகும்.

பாடல்: உங்கள் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டுக் கீழிறங்கிப் பூமிக்கு வாருங்கள்!

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் பாடலைக் கேட்டார்கள். மாயையின் நிழல் படிந்து, இது இராவண இராச்சியம் ஆகிவிட்டதால், குழந்தைகள் தங்கள் அதி அன்பிற்கினியவரும், பரம அன்பிற்கினியவருமான, பரமதந்தை மீண்டும் ஒருமுறை வர வேண்டும் என நினைவுசெய்கின்றனர்; அனைவரும் சந்தோஷம் அற்றுள்ளார்கள். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: நாங்கள் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: நான் ஒவ்வொரு கலப்பத்திலும் சங்கமயுகத்தில் வருகின்றேன். நான் 5000 வருடங்களின் முன்னரும் வந்தேன், நான் மீண்டும் ஒருமுறை கலப்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் வந்துள்ளேன். தந்தை வந்து உங்களுக்குப் பொறுமையைக் கொடுக்கின்றார். குழந்தைகளே, கவலையற்றிருங்கள்! இது எனது பாகம் மாத்திரமே ஆகும். குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள்: பாபா, வாருங்கள்! வந்து எங்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை இராஜயோகம் கற்பியுங்கள்! வந்து தூய்மையற்ற உலகைத் தூய்மையாக்குங்கள்! இந்நேரத்தில், அனைவருமே அநாதைகள். பெற்றோர் இல்லாதவர்களே அநாதைகள்; அவர்கள் தங்களுக்குள் தொடர்ந்தும் சண்டை, சச்சரவில் ஈடுபடுகிறார்கள். அனைவரும் மிகவும் சந்தோஷமற்று உள்ளார்கள். முழு உலகிலும் அமைதியின்மை நிலவுகின்றது, ஆகையாலேயே குழந்தைகளாகிய உங்களைத் துன்பத்திலிருந்து அப்பால் அழைத்துச் செல்வதற்கும், இராவண இராச்சியத்திலிருந்து உங்களை விடுவித்து, சந்தோஷ தாமமான இராம இராச்சியத்திற்கு உங்களை அழைத்துச் செல்லவே நான் வந்துள்ளேன். தந்தை கூறுகின்றார்: இது எனது கடமையாகும். முழு உலகிற்கும், அதாவது, ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் தந்தை ஒரேயொருவரே உள்ளார். அனைவரும் கூறுகின்றார்கள்: ஓ எல்லையற்ற பாபா! நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள் சிம்மாசனத்தை விட்டிறங்கி மேலிருந்து கீழே வாருங்கள். அவர் பிரம்மம் என்ற மிகப்பெரிய தத்துவத்தில் வசிக்கின்றார். இங்கே, உயிருள்ளவர்களே உள்ளார்கள். அது பிரமாந்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற, ஆத்மாக்களின் இடமாகும். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இது சந்தோஷமும் துன்பமும் நிறைந்த நாடகம். மக்கள் அனைவரும் சந்தோஷம் இழந்திருப்பதால், அவர்கள் அனைவருமே 'ஓ பரமாத்மாவான பரமதந்தையே' என்று கூவியழைக்கின்றார்கள். இதன் அடிப்படையிலேயே பாடல் உள்ளது. குழந்தைகள் செய்துள்ள தவறு என்ன? அவர்கள் தந்தையை மறந்துவிட்டார்கள். உங்களுக்கு இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தவரான கீதையின் கடவுளையும், அநாதைகளாக இருந்த உங்களைப் பிரபுவிற்கும், அதிபதிக்கும் உரியவர்கள் ஆக்கியவரையும் அவர்களுக்குத் தெரியாது! "ஓ பிரபுவே, அநாதைகளைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவராக ஆக்குவாரே!" எனப் பாடப்பட்டும் உள்ளது. அவர் அநாதையான பாரதத்தைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரிய பாரதமாக மாற்றுகின்றார். பாரதம் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியதாக இருந்ததுடன் அது சதா சந்தோஷமாகவும் இருந்தது. தூய்மையும், அமைதியும், செழிப்பும் நிலவின. இல்லற ஆச்சிரமம் இருந்தது. பாரதம் மகத்துவமாகவும் தூய்மையாகவும் இருந்தது. 'அங்கிருந்த மக்கள் பதினாறு சுவர்க்கக் கலைகள் நிறைந்தவர்களாகவும், முற்றிலும் விகாரமற்றவர்களாகவும் இருந்தனர்' என்று பாடப்பட்டும் உள்ளது. இங்கே, அவர்கள் அநாதைகள் ஆகியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு வன்முறை என்றால் என்ன, அகிம்சை என்றால் என்னவென்பதும் தெரியாது. பசுக்கள் போன்றவற்றைக் கொல்வதே வன்முறை என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: காம வாளை ஒருவர் மீது ஒருவர் பயன்படுத்துதலே வன்முறை. இராவணன் பிரசன்னமாகி உள்ளதால், அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: சரூர உணர்வே முதல் இலக்க எதிரி; அதன் பின்னர் காமம், கோபம் உள்ளன, உங்களை அநாதைகள் ஆக்கியுள்ள இந்த ஐந்து விகாரங்களே உங்கள் எதிரிகள். பாபா உங்களிடம் வினவுகின்றார்: ஓ பாரதக் குழந்தைகளே, நீங்கள் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர்களாக இருந்தீர்கள் எனவும், சத்தியயுகத்தில் இருந்தபொழுது நீங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தீர்கள் எனவும் உங்களுக்கு ஞாபகத்தில் உள்ளதா? இங்கு ஒருவர் தனது சரூரத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்லும்பொழுது, அவர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டதாக மக்கள் கூறுகின்றார்கள். அவர் நரகத்திலிருந்தே சென்றிருக்க வேண்டும், இல்லையா? எனவே, பாரதம் இந்நேரத்தில் நரகமாக உள்ளதை நீங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும்; இதுவே ஆழ்நரகம் எனப்படுகின்றது. கருட புராணத்தில் (இந்து சமயநூல்) கதைகள் உள்ளன. வேறு எந்த நதியும் அல்ல, அனைவரும் நச்சுக்கடலிலேயே தொடர்ந்தும் மூச்சுத் திணறுகின்றார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஒருவருக்கொருவர் துன்பம் விளைவித்து, ஒருவர் மற்றவரை சந்தோஷமற்றவர் ஆக்குகின்றார்கள். தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இந்த இன்பமும், துன்பமும் நிறைந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஒரு கணம் நரகமும், மறுகணம் சுவர்க்கமும் உள்ளது என்றோ அல்லது அதிகளவு செல்வம் வைத்திருப்பவர்கள் சந்தோஷமாக

இருக்கின்றார்கள் என்றில்லை; இல்லை! செல்வந்தர்களும் சந்தோஷமற்றவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்த நேரத்தில், முழு உலகமும் சந்தோஷமற்றுள்ளது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நீங்கள் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் உரியவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். அவரை நோக்கியே நீங்கள் பாடுகின்றீர்கள்: நீங்களே தாயும், தந்தையும், நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகள். மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது, ஆகையால் அவர்கள் 'நீங்களே தாயும், நீங்களே தந்தையும்' என்று இலக்ஷ்மி நாராயணனின் முன்னிலையிலும் பாடுகின்றார்கள். அவர்களுக்குத் தந்தையைத் தெரியாததால், அவர்கள் இராதை, கிருஷ்ணரின் முன்னிலையிலும் இதனைப் பாடுகின்றார்கள். அவர்களுக்குப் படைப்பவரான தந்தையையோ அல்லது அவரின் படைப்பையோ தெரியாது. இதுவே உலகச் சக்கரமாகும். இதனை மாயையின் சக்கரம் என்று அழைக்க முடியாது. ஐந்து விகாரங்களே மாயை என்று அழைக்கப்படுகின்றன. செல்வம் என்பது செழிப்பு என அழைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் செழிப்பானவராக இருப்பீர்களாக! நீங்கள் நூண்ட ஆயுளுடன் இருப்பீர்களாக! உங்களுக்குக் குழந்தைச் செல்வம் இருக்கட்டும்! தந்தை மாத்திரமே இவ் ஆசுவாதங்களைக் கொடுக்கின்றார். ஏனைய அனைவரும் பக்திமார்க்கத்தின் குருமார்கள். ஒருவர் மாத்திரமே அவர்கள் பாடுகின்ற, ஞானக்கடல் ஆவார். அவர்கள் கீதையை வாசித்து, 'இவை கடவுள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் வாசகங்கள்' என்று கூறுகின்றார்கள். ஓ! ஆனால் கிருஷ்ணர் எவ்வாறு கடவுளாக இருக்க முடியும்? 'உங்கள் வடிவத்தை மாற்றி, இங்கே வாருங்கள்' என்று அவர்கள் கூறும்பொழுது, அவர்கள் மேலே இருக்கின்ற ஒரேயொருவரையே கூவியழைக்கின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் உங்கள் வடிவங்களை மாற்றுகின்றீர்கள். தந்தையும் மனித சரூபத்திலேயே வருகின்றார். அவர் எருதின் மீது சவாரி செய்து கொண்டு வருவதில்லை. 'பாபா, நீங்களும் எங்களைப் போன்றே உங்கள் வடிவத்தை மாற்றி ஒரு மனிதச் சரூபத்தில் வருகின்றீர்கள்' என நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். நான் ஓர் எருதிற்குள்ளோ, மனிதருள்ளோ, முதலைக்குள்ளோ வருவதில்லை. முதன்முதலில், மக்களின் தந்தையான பிரம்மாவின்னூடாகவே மனித உலகம் உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே உங்களுக்கு இரு தந்தையர் உள்ளனர். ஒருவர் நீங்கள் 'ஓ பாபா, அநாதைகளைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர்களாக ஆக்குபவரே, வாருங்கள்!' என்று நீங்கள் கூறுகின்ற, பரமாத்மாவான பரமதந்தை சிவன் ஆவார். பின்னர் நீங்கள் 'ஞான சூரியன் உதிக்கும் பொழுது...' என்றும் பாடுகின்றீர்கள். ஞான சூரியனும் அதே அதிமேலான தந்தையே ஆவார். இந் நாடகம் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். நாடகமும் பாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். ஏனைய அனைத்தும் கிளைக் கதைகள். பாரதத்தின் தேவ தர்மம் மேன்மையானதும் முதந்தரமானதும் ஆகும். தேவ தர்மமும், தெய்வீகச் செயற்பாடுகளும் மேன்மையானவை. இப்பொழுது, அவர்கள் தங்கள் சமயத்திலும் செயலிலும் சரூபிதனுள்ளனர். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான்கு பிரதான சமயங்கள் உள்ளன. முதலாவது தர்மம் தேவ தர்மமாகும். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே சத்தியயுகத்தின் ஸ்தாபனைப் பணியை மேற்கொள்வார். அவரே தந்தையான சுவர்க்கக் கடவுள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் சக்கரத்தின் சங்கமயுகத்தில் ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றேன். நீங்கள் இப்பொழுது பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே அநாதைகளைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர் ஆக்குகின்றார். மனிதர்களால் மனிதர்களுக்குத் தற்காலிகச் சந்தோஷத்தை மாத்திரமே வழங்க முடியும். இது துன்ப உலகமாகும். மக்கள் தொடர்ந்தும் விரக்திக் கூக்குரல் இடுகின்றார்கள். பாரதம் சந்தோஷ உலகமாக இருந்தது, அது இப்பொழுது துன்ப உலகம் ஆகும். அவர் அமைதிதாமத்திலிருந்து வந்துள்ளார். நாடகம் இப்பொழுது முடிவடைய உள்ளது. இந்த ஆடை பழையதாகியுள்ளது. ஷட்டில் உங்கள் குடும்பத்துடன் வாழும் பொழுதும் தூய்மையாக இருங்கள். உங்கள் தந்தையான நான் தூய சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கே வந்துள்ளேன். அது தூய்மையாக இருந்தது, இப்பொழுது தூய்மையற்றதாகி உள்ளது. அரைக் கலத்திற்கு, இராம இராச்சியமும், அரைக் கலத்திற்கு இராவண இராச்சியமும் உள்ளது. இப்பொழுது நீங்கள் கடவுளின் மடியில் இருக்கின்றீர்கள். இது இறை குடும்பமாகும். தாதா (பாட்டனார்) சிவபாபா ஆவார். பிரஜாபிதா பிரம்மாவே பாபா ஆவார். இதுவே உண்மையாகும். அசரீரியான தந்தை இவருக்குள் பிரவேசித்துள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர் மனிதச் சரூபத்தினுள் பிரவேசித்துள்ளார். அவர் மனிதச் சரூபத்திற்குள் வந்துள்ளார். அந்தத் தந்தையே இங்கமர்ந்திருந்து ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன் றையாடுகின்றார். அவர் ஆன்மீக சத்திரசிகிச்சை நிபுணர் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் ஆத்மாக்களுக்கு ஊசியேற்றுகின்றார். ஆத்மாக்கள் செயல்களின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவதில்லை என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ஆனால் ஆத்மாக்கள் எவ்வாறு உட்படாதிருக்க முடியும்? ஆத்மாவிலேயே சம்ஸ்காரங்கள் உள்ளன, அவற்றுக்கேற்பவே ஆத்மா பிறவி எடுக்கின்றார். பரமாத்மாவான பரமதந்தையைக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். 'ஓ தூய்மையாக்குபவரே, பரமாத்மாவான பரமதந்தையே! ஏன அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கின்றனர். நீங்களே இந்த மனித உலக விருட்சத்தின் விதையான தந்தை. நீங்களே உயிருள்ளவரும், ஞானக்கடலும்,' என்று அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கின்றார்கள். ஆத்மாவிலேயே ஞானம் முழுவதும் உள்ளது. பின்னர், உங்கள் சம்ஸ்காரங்களுக்கு ஏற்ப, நீங்கள் கல்வியினூடாக அரசர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தையும் ஞான சம்ஸ்காரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார். அவர் உங்களை முக்காலங்களையும் பார்ப்பவர்களாகவும் ஆக்குகின்றார். நீங்கள் அசரீரி உலகிலிருந்து வருகின்றீர்கள் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். பிரம்ம தத்துவத்தைக் கடவுள் என்று அழைக்க முடியாது. தந்தை வந்து பேசுகின்ற ஞானமே கீதை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தந்தையே வந்து இராச்சியத்தை ஸ்தாபிக்கின்றார். வேறு எவரும் ஓர் இராச்சியத்தை ஸ்தாபிப்பதில்லை. இராச்சியம் இப்பொழுது ஸ்தாபிக்கப்பட உள்ளது என்பதாலேயே நீங்கள் தூய்மையாக வேண்டும். தந்தை இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். அவர் உங்களைத் தூய்மையாக்கி, உங்களைப் பிரபுவிற்கும் அதிபதிக்கும் உரியவர் ஆக்குகின்றார். எவருக்கும் உலகச் சக்கரத்தையும் தெரியாது. இந்த நாடகம் அநாதியானதும் அழிவற்றதும் ஆகும். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் அழிவற்ற பாகங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பரமாத்மாவிற்கும் ஒரு பாகம் உள்ளது. சிவன் அவ்வளவு பெரிய இலிங்கம் அல்ல என்று பாபா

விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவர் பரமாத்மாவான பரமதந்தை என்று அழைக்கப்படுகின்றார். ஓர் ஆத்மாவின் வடிவம் என்ன? ஒளியான, நட்சத்திரமாகும். ஓர் அற்புதமான நட்சத்திரம் நெற்றியின் நடுவில் பிரகாசிக்கின்றது. அத்தகைய சின்னஞ்சிறிய ஆத்மாவிற்கு அத்தகைய பெரிய பாகம் உள்ளது ஓர் அற்புதமாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: ஆத்மாவான எனக்கும் ஒரு பாகம் உள்ளது. நான் பக்தி மார்க்கத்தில் உங்களுக்கு அதிகளவு சேவை செய்கின்றேன். இந்த நேரத்தின் பாகம் அற்புதமானது. குழந்தைகளாகிய உங்கள் பாகங்கள் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் தொடர்கின்றன. நடிகர்களும் வரிசைக்கிரமமானவர்கள். அனைவரிலும் முதலாவதாக பாபாவே உள்ளார். தந்தை தன்னிடம் உள்ள ஞானம் அனைத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. இப்பொழுது முயற்சி செய்து உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருங்கள். நீங்கள் விரும்பிய ஆசனத்தைப் பெறுங்கள். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் பெறும் வெகுமதிக்காகவும், எல்லையற்ற சந்தோஷத்திற்காகவும் நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். உலகத் தாய் ஞானதேவி என்று அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் எங்கிருந்து ஞானத்தைப் பெற்றார்? பிரம்மாவிடமிருந்து. பிரம்மாவிற்கு அதனைக் கொடுத்தவர் யார்? பரமாத்மாவான சிவன் ஆவார். பிரம்மமகுமார்களும் பிரம்மமகுமாரிகளும் இந்த ஞானத்தை பிரம்மாவினூடாகப் பெறுகின்றார்கள். பின்னர் பிராமணர்களாகிய நீங்கள் இந்த யாகத்திற்குக் கருவிகள் ஆகுகின்றீர்கள். இது உருத்திர ஞான யாகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது, இதிலேயே பழைய உலகம் முழுவதும் அழிக்கப்படவுள்ளது. விழாக்கள் அனைத்தும் இச்சங்கமயுகத்திற்கு உரியவை. சிவனிற்குப் பதிலாக, அவர்கள் கிருஷ்ணரின் இரவைப் பற்றிப் பேசியுள்ளதுடன், கிருஷ்ணரின் பிறப்பு இரவில் இடம்பெறுவதாகவும் சித்தரித்துள்ளார்கள். அவர்கள் சிவனின் இரவான சிவராத்திரியின் அர்த்தத்தை புரிந்துகொள்ளவில்லை. கலியுகம் இரவும், சத்தியயுகம் பகலும் ஆகும். சிவன் வந்து இரவைப் பகலாக மாற்றும்பொழுது, அதுவே சிவஜெயந்தி எனப்படுகின்றது. அது எல்லையற்ற இரவும் பகலும் ஆகும். இச்சிவசக்தி சேனை பாரதத்தைச் சுவர்க்கமாக ஆக்கும். நீங்கள் எவ்வாறு மறைமுகமான முறையில் கற்கின்றீர்கள் என்று பாருங்கள். நீங்கள் யோகசக்தி மூலம் ஓர் இராச்சியத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். உங்களுக்கு இராச்சியத்தைப் பெற்றுத் தருகின்ற, புராதன இராஜ்யோகம் மிகவும் பிரபல்யமானது. அனைவரும் தூய்மையாகுகின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் இந்த ஞானத்தைக் கிரகிக்கின்றனர். எவருக்கும் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஞானம் இல்லை. அங்கே (சத்தியயுகத்தில்) ஆத்மாவின் ஞானம் இருந்தபொழுதிலும், அவர்களுக்குக் கடவுளினதோ அல்லது படைப்பினதோ ஞானம் இருப்பதில்லை. பிராமணர்களாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே இந்த ஞானம் உள்ளது. ஆன்மீகச் சேவை செய்யும் நீங்களே அதிமேன்மையானவர்கள். ஒரேயொரு பயணியே மணவாட்டிகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் அழகானவர்கள் ஆக்குவதற்காக வருகின்றார். ஒரேயொரு பயணியே உள்ளார், ஏனைய அனைவரும் மணவாட்டிகள். பிரஜைகள் ஆகுபவர்களினதும் முக்தி தாமத்தில் நுண்டகாலம் இருக்கப் போகின்றவர்களினதும் ஊர்வலம் மிகவும் நுண்டதாகும். மணவாளன் அனைவரையும் அலங்கரித்து, அனைவரையும் திரும்பவும் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லவே வருகின்றார். அவர் நுளம்புக்கூட்டம் போன்று அனைவரையும் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்வார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. கலங்கரை விளக்கம் ஆகுகள். ஒரு கண்ணில் அமைதிதாமமும்; மறுகண்ணில்; சந்தோஷ தாமமும் இருக்கட்டும். இத்துன்ப உலகைப் பார்த்தும் பார்க்காதிருங்கள்.
2. தந்தையைப் போன்று, ஞானம் நிறைந்தவர்கள் ஆகி, எல்லையற்ற சந்தோஷத்தைப் பெறுவதற்கு முழு முயற்சி செய்யுங்கள். நீங்கள் பெற்றுள்ள ஞானத்தைப் பிறருக்கும் கொடுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஒரு பெரிய இதயத்துடன் செய்கின்ற சேவையின் உடனடிப் பலனைப் பெறுகின்ற, ஓர் உலக உபகாரி ஆவீர்களாக.

ஒரு பெரிய இதயத்துடன் சேவை செய்கின்ற குழந்தைகள் அந்தச் சேவையின் பெரிய உடனடிப் பலனையும் பெறுகின்றார்கள். நீங்கள் ஒரு பணியை மேற்கொள்ளும்பொழுது, அதை ஒரு பெரிய இதயத்துடன் செய்வதுடன், பிறரை ஒத்துழைப்பாக்குவதிலும் ஒரு பெரிய இதயத்தைக் கொண்டிருங்கள். உங்களுக்காகவோ அல்லது உங்கள் ஒத்துழைப்பான சகபாடிகளுக்காகவோ சிறிய இதயத்தைக் கொண்டிராதீர்கள். ஒரு பெரிய இதயத்தைக் கொண்டிருப்பதனால், தூசும் தங்கமாகும், பலவீனமான சகபாடிகள் சக்திமிக்கவர்களாகுவதுடன், வெற்றியும் அசாத்தியமானதிலிருந்து சாத்தியமானதாக ஆகுகின்றது. இதற்கு, “நான், நான்” எனும் உணர்வை அர்ப்பணியுங்கள், நீங்கள் ஒரு பெரிய இதயத்தைக் கொண்ட, ஓர் உலக உபகாரி ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: காரணத்தைத் தீர்வாக மாற்றுவதே, பிறருக்காக ஆக்கபூர்வமான எண்ணங்களைக் கொண்ட, நலன்விரும்பி ஆகுவதாகும்.

---ஓம் சாந்தி---